Dosarul nr. 3-1688/2022, 2-22099320-12-2-11072022

HOTĂRÂRE
în numele Legii

11 aprilie 2024 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

în componență:

președintele ședinței, judecătorul Viorica Dodon

grefierul Alina Roman

cu participarea:

reprezentantului reclamantului, avocatul Nicolae Chiriac

reprezentantului terțului, Nicolae Pasecinic

examinând în ședință de judecată publică cauza în procedura contenciosului administrativ la acțiunea depusă de Anatolie Moruz împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, cu terțul S.C. „Chișinău-Gaz” S.R.L. privind obligarea la reluarea procedurii administrative,

c o n s t a t ă

La data de 11 iulie 2022 avocatul Nicolae Chiriac, în interesele reclamantului Anatolie Moruz, a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, cu terțul S.C. „Chișinău-Gaz” S.R.L. privind obligarea la reluarea procedurii administrative.

În motivarea acțiunii indică că la data de 11 august 2021 reclamantul Anatolie Moruz a depus la Inspectoratul de Stat al Muncii o plângere care a fost înregistrată cu nr. M-963/21, prin care salariatul a reclamat acţiunile abuzive şi ilegale ale angajatorului, solicitând constatarea încălcării drepturilor salariale din partea angajatorului S.R.L. „Chişinău-Gaz”.

Prin Decizia din 21 august 2021 Inspectoratul de Stat al Muncii a constatat că ...din nota informativă şi documentele prezentate de conducerea S.R.L. „Chişinău-Gaz” s-a stabilit că contractul individual de muncă nr. *****din ***** a fost încheiat pe o perioadă determinată în lipsa unui temei legal, prin ce se încalcă art.

54 alin. (5) Codul muncii. Conform art. 54 alin. (5) Codul muncii, contractul individual de muncă încheiat pe o perioadă determinată în lipsa unui temei legal, se consideră încheiat pe o o durată nedeterminată. Prin Ordinul nr. 49 din 02 august 2021, contractul individual de muncă a încetat la 02 august 2021 în baza art. 82 lit. f) din Codul muncii. Potrivit prevederilor art. 89 alin. (1) Codul muncii, salariatul eliberat nelegitim de la serviciu, poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu – prin hotărârea instanţei de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea şi să indice temeiurile eliberării din serviciu a salariatului.

Ulterior, la data de 06 octombrie 2021 de către reclamantul Anatolie Moruz a fost depusă la Judecătoria Chişinău (sediul Centru) cererea de chemare în judecată adresată împotriva S.R.L. „Chişinău Gaz", prin care solicită anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absenţa forţată şi compensarea cheltuielilor de judecată.

În şedinţa de judecată din anul 2022, reprezentantul pârâtului S.R.L. „Chişinău-Gaz" a prezentat răspunsul nr. 583 din 19 aprilie 2022 prin care a fost informat că urmare a examinării cererii prealabile depuse de S.R.L. „Chişinău-Gaz", de către Inspectoratul de Stat al Muncii a fost anulată decizia anterioară, iar procedura administrativă a fost reluată.

La data de 03 iunie 2022 Anatolie Moruz a primit o copie de pe decizia nr. 136 din 20 mai 2022, prin care a fost informat că Inspectoratul de Stat al Muncii în procedura administrativă a examinat repetat petiţia nr. M-963/21 din 11 august 2021 din motivul anulării actului administrativ individual favorabil adoptat anterior în cadrul aceleiaşi proceduri.

Prin decizia nr. 136 din 20 mai 2022 Inspectoratul de Stat al Muncii a informat petiţionarul că ordinul nr. 49 din 02 august 2021 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu reclamantul în baza art. 82 lit. j) Codul muncii, a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 81 alin. (1) lit. a) Codul muncii şi i-a fost adus la cunoştinţă sub semnătură conform prevederilor art. 81 alin. (3) Codul muncii. Respectiv, din analiza conţinutului deciziei nr. 136 din 20 mai 2022, rezultă că Inspectoratul de Stat al Muncii a respins plângerea petiţionarului Anatolie Moruz din 11 august 2021, a anulat decizia anterioară nr. M-963/2021 din 11 august 2021 şi nu a mai întocmit act de constatare aşa cum s-a decis anterior. Astfel, reclamantul nu este de acord cu decizia autorităţii adoptată în cadrul procedurii administrative reluate după anularea actului.

Considerând decizia autorităţii emitente nr. 136 din 20 mai 2022 ca fiind neîntemeiată şi contrară circumstanţelor de fapt şi de drept ale cauzei, la data de 13 iunie 2022 reclamantul, prin intermediul avocatului, a contestat soluţia cu cerere prealabilă.

Relevantă în această chestiune este Decizia Curţii Supreme de Justiţie din 17 iunie 2020 pronunţată în cauza civilă la cererea Tataru Ana şi Asociaţia Obştească „Juriştii pentru Drepturile Omului” împotriva Agenţiei Servicii Publice cu privire la anularea răspunsului şi obligarea emiterii actului administrativ, unde Curtea a explicată că ... Conform art. 162 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, cererea prealabilă este îndreptată spre emiterea unui act administrativ individual respins expres sau prin omisiune potrivit art. 64 alin. (2) din Codul administrativ. Astfel, în cazul când cererea petiţionarului cu privire la emiterea actului administrativ individual este respinsă, atunci cererea prealabilă are ca finalitate anume de a obţine totuşi actul administrativi individual favorabil solicitat. Totodată, autoritatea publică emitentă, şi eventual cea ierarhic superioară, verifică repetat şi dacă este necesar efectuează investigarea suplimentară a stării de fapt, şi după caz, fie emite actul administrativ individual solicitat sau îşi consolidează actul administrativ individual de respingerea a cererii petiţionarului. Prin urmare, procedura prealabilă este o garanţie de apărare suplimentară a persoanei afectate print-un act administrativ individual, şi totodată o modalitate de auto- corecţie a autorităţii publice din perspectiva respectării conform art. 21 din Codul administrativ a principiului legalităţii administraţiei publice. Cererea prealabilă ca instituţie juridică nu este doar o simplă formalitate, de aceea orice autoritate publică este obligată să examineze cererea ca un mijloc legal şi efectiv de protecţie a persoanei împotriva intervenţiilor puterii publice prin intermediul actului administrativ individual. De fiecare dată instanţa de judecată verificând legalitatea activităţii administrative a autorităţilor publice efectuează un control judecătoresc efectiv şi asupra legalităţii deciziilor de soluţionare a cerilor prealabile, care în esenţă constituie un tot întreg cu actul administrativ individual.

Prin cererea prealabilă reclamantul a solicitat anularea actului administrativ individual defavorabil adoptat prin decizia nr. 136 din 20 mai 2022, cu adoptarea unui nou act administrativ individual în baza plângerii din 11 august 2021, prin care să se constate caracterul neîntemeiat al încheierii CIM nr. *****din ***** cu Anatolie Moruz pe o perioadă determinată.

Mai mult decât atât, prin răspunsul nr. 583 din 19 aprilie 2022 emis de către Inspectoratul de Stat al Muncii a fost anulat actul individual favorabil emis prin decizia anterioară nr. M-963/21 din 21 august 2021, procedura administrativă fiind reluată, iar mai apoi în cadrul acestei proceduri reluate a fost adoptat un nou act individual defavorabil prin Decizia nr. 136 din 20 mai 2022, care este diametral opusă primei decizi adoptate fără o motivare convingătoare, în baza art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, ultima decizie se echivalează cu un act administrativ individual defavorabil, respectiv acest refuz urmează a fi contestat mai întâi cu cerere prealabilă în termen de cel mult 1 an de zile de la data notificării, oferindu-i-

se autorităţii publice posibilitatea de a se auto-corecta prin soluţionarea petiţiei la modul corespunzător.

Prin răspunsul nr. 954 din 17 iunie 2022 Inspectoratul de Stat al Muncii a comunicat reclamantului că examinând cererea prealabilă, autoritatea a ajuns la concluzia că decizia nr. 136 din 20 mai 2022 adoptată în cadrul examinării plângerii nr. M-963/21 din 11 august 2021 depuse de Moruz Anatolie este legală, iar cererea prealabilă este inadmisibilă şi neîntemeiată.

Cu răspunsul menţionat, reclamantul a făcut cunoştinţă prin intermediul avocatului la data de 30 iunie 2022 când a fost ridicată corespondenţa poştală. Acestea fiind spuse, în speţă este cert faptul că reclamantul, până a se adresa cu cererea de chemare în judecată, a respectat etapa prealabilă de soluţionare a litigiului, însă a primit refuz, astfel că acţiunea este admisibilă din acest considerent.

În speţă, decizia nr. 136 din 20 mai 2022 emisă în procedura administrativă reluată la examinarea plângerii lui Moruz Anatolie nr. M-963/21 din 11 august 2021 poartă forma unui act administrativ defavorabil şi poate fi contestată, deoarece acest act a fost adoptat în cadrul unei proceduri administrative, ca rezultat al activităţii administrative efectuate de către autoritatea emitentă Inspectoratul de Stat al Muncii.

Respectiv, decizia nr. 136 din 20 mai 2022 se încadrează în definiţia unui act administrativ individual defavorabil, deoarece îl afectează direct pe reclamant în calitate de destinatar al actului administrativ. Astfel că şi din acest considerent, acţiunea reclamantului este una admisibilă şi urmează a fi examinată în fond.

La data de 11 august 2021 reclamantul Anatolie Moruz s-a plâns la Inspectoratul de Stat al Muncii, prin plângerea nr. M-963/21, pe acţiunile vădit ilegale ale angajatorului S.R.L. „Chişinău- Gaz” sub aspectul încheierii cu acesta a contract individual de muncă nr. *****din ***** pe perioadă determinată, în lipsa unui temei legal. Prin plângere a solicitat autorităţii să cerceteze circumstanţele invocate şi să adopte în sensul art. 54 din Codul muncii, un act de constatare a faptului angajării pe o perioadă determinată în lipsa unor temeiuri legale. Corespunzător, analizând circumstanţele speţei, la data de 21 august 2021, Inspectoratul de Stat al Muncii, a constatat că contractul individual de muncă nr. *****din ***** a fost încheiat între Anatolie Moruz şi S.R.L. „Chişinău-Gaz” în lipsa unui temei legal.

După ce reclamantul Anatolie Moruz a recepţionat decizia sus numită, la data de 28 august 2021, ca anexă la cererea prealabilă adresată S.R.L. „Chişinău-Gaz", a fost anexată o copie de pe decizia nr. M-963/21 din 21 august 2021. Astfel, i-a fost notificată decizia adoptată de către Inspectoratul de Stat al Muncii încă la data de 30 septembrie 2021 contra semnătură aplicată pe cotorul avizului de recepţie

seria DS2001203465AR, iar prima avea posibilitatea să o conteste în termen de cel mult 30 zile calculate din data de 30 septembrie 2021.

În speţă, însă, S.R.L. „Chişinău-Gaz” a depus cerere prealabilă împotriva deciziei nr. M-963/21 din 21 august 2021, în primăvara anului 2022, adică peste termenul de 30 zile prevăzut de Codul administrativ şi cu încălcarea termenilor de contestare. Reluarea procedurii administrative finalizate anterior la data de 21 august 2021, prin adoptarea unui act administrativ individual favorabil, la caz, a avut loc cu încălcarea termenilor imperativi prevăzuţi de Codul Administrativ şi cu încălcarea principiului securităţii raporturilor juridice.

Consideră că adoptarea unei noi soluţii în cadrul aceleiaşi proceduri administrative finalizate a constituit o ingerinţă ilegală în principiul securităţii raporturilor juridice, care este contrară regulilor de desfăşurare a procedurii administrative şi din acest motiv noua soluţie este nulă. Soluţia adoptată de către Inspectoratul de Stat al Muncii prin decizia nr. 136 din 20 mai 2022 este ilegală şi neîntemeiată, iar soluţia pe fond este incompletă, deoarece reexaminând plângerea depusă de către Anatolie Moruz încă la data de 11 august 2021 autoritatea emitentă nu a solicitat explicaţii suplimentare pe marginea circumstanţelor noi pretins descoperite, limitându-se doar la poziţia prezentantă de către S.R.L. „Chişinău-Gaz”. Reluând examinarea procedurii administrative anterior finalizate cu adoptarea unui act administrativ individual favorabil, autoritatea emitentă a reexaminat superficial circumstanţele cauzei şi a adoptat o poziţie neîntemeiată şi arbitrară.

Mai mult decât atât, s-a omis un aspect foarte important la care a indicat reclamantul prin plângerea din 11 august 2021, şi anume, că la acea dată angajatorul nu avea emise acte justificative ale angajării sale pe o perioadă determinată, iar în textul plângerii a solicitat iniţierea unui control inopinat imediat prin care să se constate acest aspect.

Respectiv, după mai bine de 6 luni de zile după ce S.R.L. „Chişinău-Gaz” a făcut cunoştinţă cu poziţia şi argumentele reclamantului în acţiunea civilă aflată pe rolul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru), este evident că pârâtul a pregătit cu o dată din urmă toate actele justificative necesare, creând aparenţa legalităţii acţiunilor sale.

Consideră că prin privarea reclamantului de a se expune pe marginea circumstanţelor noi şi prin combaterea argumentelor prezentate de către S.R.L. „Chişinău-Gaz” şi prin privarea posibilităţii de a invoca tardivitatea depunerii cererii prealabile de către S.R.L. „Chişinău-Gaz”, autoritatea emitentă a încălcat dreptul la apărare şi dreptul la un proces echitabil, ceea ce constituie un viciu fundamental în procedura administrativă, care condiţionează nulitatea actului administrativ individual devaforabil adoptat. De altfel este greu de înţeles cum a

fost posibil ca aceiaşi autoritate emitentă, pe marginea aceleaşi plângeri, în aceleaşi circumstanţe de fapt, să adopte două decizii diametral opuse.

Consideră că decizia nr. 136 din 20 mai 2022 este ilegală şi urmează a fi anulată, iar autoritatea emitentă urmează a fi obligată să emită actul administrativ solicitat.

Sub aspectul obligării autorităţii emitente, atrage atenţia instanţei la faptul că în virtutea legii Inspectoratul de Stat al Muncii are împuterniciri de a emite acte de constatare a caracterului neîntemeiat al încheierii constractelor individuale de muncă pe perioadă determinată. Or, conform prevederilor art. 54 alin. (4) şi (5) din Codul muncii, se interzice încheierea contractelor individuale de muncă pe durată determinată în scopul eschivării de la acordarea drepturilor şi garanţiilor prevăzute pentru salariaţii angajaţi pe durată nedeterminată. Contractul individual de muncă încheiat pe durată determinată în lipsa unor temeiuri legale, constatată de Inspectoratul de Stat al Muncii, se consideră încheiat pe durată nedeterminată.

Astfel, Ispectoratul de Stat al Muncii are împuterniciri de a adopta actul administrativ individual favorabil solicitat de reclamant.

Reieşind din argumentarea plângerii depuse de Anatolie Moruz încă la data de 11 august 2021, a probelor din dosarul administrativ şi a cadrului legal aplicabil, consideră că plângerea reclamantului este întemeiată, iar din acest motiv instanţa de judecată poate obliga autoritatea de a emite actul de constatare al caracterului neîntemeiat al încheierii contractului individual de muncă nr. *****din ***** cu Moruz Anatolie.

Cere reclamantul Anatolie Moruz anularea actului administrativ individual defavorabil, Decizia nr. 136 din 20 mai 2022 şi Decizia nr. 954 din 17 iunie 2022 adoptată în procedură prealabilă, emise de către Inspectoratul de Stat al Muncii, obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii să reia procedura administrativă pornită în baza plângerii nr. M-963/21 din 11 august 2021 şi să emită Actul cu privire la constatarea lipsei temeiurilor legale pentru semnarea de către S.R.L. „Chişinău-Gaz” cu Anatolie Moruz a constractului individual de muncă nr. *****din ***** pe perioadă de timp determinate, compensarea din contul Inspectoratului de Stat al Muncii în beneficiul lui Moruz Anatolie a cheltuielilor de judecată suportate în proces.

Pârâtul Inspectoratului de Stat al Muncii a depus referință la acțiune. În motivarea referinței indică că examinând prin prisma legislaţiei în vigoare, cererea de chemare în judecată în contencios administrativ, motivele de fapt şi de drept invocate de reclamant, în raport cu circumstanţele constatatoare ale cazului dat, cu probatoriu administrat, condideră neîntemeiată acţiunea și constată inadmisibilitatea cererii.

Consideră că cererea de chemare în judecată nu întruneşte condiţiile stabilite de lege pentru admisibilitatea în procedura instanţei de contencios adininistrativ

spre examinare în fond, stipulate distinct la art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; nu sunt întrunite condiţiile prevăzute la art. 208.

La caz, acţiunea de contencios administrativ este una vădit neîntemeiată si urmează a fi respinsă ca nefondată. Reclamantul Anatolie Moruz nici într-un fel nu poate pretinde prin prisma art. 17 din Codul administrativ un drept vătămat prin activitatea administrativă desfăşurată de autoritatea publică pârâtă la examinarea plângerii nr. M-963/21 din 11 august 2021 şi la emiterea actelor administrative contestate în speță. Acţiunea de contencios administrativ este lipsită de probatiune în partea ce tine de pretinsa ilegalitate a actelor juridice administrative individuale contestate, iar în concret: scrisoarea Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 136 din 20 mai 2022 de răspuns la examinarea repetată a petiţiei nr. M-963/21 din 18 august 2021, legal prezumată, scrisoarea Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 954 din 17 iunie 2022 de răspuns la examinarea cererii prealabile nr. 954 din 13 iunie 2022, legal prezumată.

Motivele de fapt şi de drept invocate de reclamant în cererea de contencios administrativ nu au relevanță, sunt declarative şi contrare normelor imperative de drept, sunt combătute prin probatoriu administrat şi ataşat la procedurile administrative prezentată instanţei de judecată, nu întrunesc exigențele legislaţiei naţionale și internaţionale în vigoare şi, respectiv, în sine nu atrag în drept anulabilitatea, nulitatea absolută, relativă sau parţială a actelor juridice administrative individuale contestate, în sensul dispoziţiilor Capitolului III art. art. 327-346 din Codul civil și art. art. 139-141 din Codul administrativ.

La caz reclamantul în cererea de contencios adminitrativ nu indică concret normele imperative de drept în temeiul cărora instanţa urmează să dispună anularea actelor administrative individuale contestate şi pretinse ilegale. Reclamantul nu indică motivele de fapt şi temeiul de drept la reluarea procedurii administrative pe plângerea reclamantului nr. M-963/21 din 11 august 2021.

Inspectoratul de Stat al Muncii nu reţine careva temeiuri de drept autentice şi relevante la reluarea procedurii administrative pe plângerea reclamantului nr. M-963/21 din 11 august 2021.

Cât priveşte normele de drept citate în cererea de contencios administrativ şi în temeiul cărora reclamantul solicită instanţei de contencios administrativ anularea

actelor juridice adiministrative contestate ca pretinse ilegale, deasemenea nu au relevantă la caz și nu pot fi reţinute de instanţă ca autentice şi, respectiv, nu pot genera anularea actelor administrative contestate cu reluarea procedurii administrative pe plângerea reclamantului nr. M-963/21 din 11 august 2021.

Inspectoratul de Stat al Muncii constată că probatoriu prezentat de reclamant în susţinerea acţiunii de contencios administrativ nu este unul determinant şi nu poate fi reţinut de instanţa de judecată ca fiind autentic si relevant, în sensu art. art. 117 alin. (1) 121, 122 Cod de procedură civilă și art. 93 din Codul administrativ.

Se impune o apreciere justă din partea instanţei de judecată următoarea situaţie juridică distinctă de o importantă majoră la rezovarea justă a cererii de contencios administrativ după cum succed. Consideră că reclamantul solicită anularea actelor juridice admistrative individuale contestate în lipsa unui temei legal autentic. Reclamantul nici într-un fel nu probează pretinsa ilegalitate a actelor administrative individuale ce fac obiectul acţiunii de contencios administrativ.

Inspectoratul de Stat al Muncii la examinarea plângerii reclamantului nr. M-963/2 din 11 august 2021, la efectuarea controlulului inopinat de stat şi la emiterea actelor juridice administrative individuale ce fac obiectul acţiunii, în drept, şi-a realizat plenar competența atribuită prin lege.

La caz, între reclamantul (salariat) Anatolie Moruz şi S.R.L. „Chişinău Gaz” angajatorul se atestă un litigiul individual de muncă privind încheierea, încetarea contractului individual de muncă.

Potrivit art. 89 alin. (1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu – prin hotărâre a instanţei de judecată, în condiţiile art. art. 354-355 din Codul muncii.

În drept, conform Legii nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Munci şi potrivit art. 351 din Codul muncii, Inspectoratul de Stat al Muncii nu este organ de jurisdicţie a muncii. S.R.L. „Chişinău-Gaz” prin cererea prealabilă cu numărul de intrare 583 din 12 aprilie 2022 a contestat actul administrativ individual nr. M-963/21 din 21 august 2021 şi a cerut emiterea unei decizii de anulare în tot a respectivului act administrativ, în temeiul motivelor de fapt şi de drept consemnate în cererea prealabilă.

Inspectoratul de Stat al Munci prin Dispoziţia nr. 8 din 18 aprilie 2022 a dispus că se anulează actul administrativ individual nr. M-963/21 din 21 august 2021, emis procedura administrativă de Inspecţia teritorială de muncă Chişinău; în temeiul art. 170 din Codul administrativ se reia procedura administrativă plângerea cet. Anatolie Moruz nr. M-963/21 din 11 august 2021 cu privire la încălcar drepturilor salariale; desfăşurarea procedurii administrative reluate pe plângerea cet. Moruz Anato nr. M-963/21 din 11 august 2021, cu realizarea ei în strictă

conformitate cu prevederile Codului administrativ şi legislaţiei în vigoare, se pune în sarcina Inspecţiei teritoriale de muncă Chişinău.

În sensul art. 6 alin.(1) CEDO noţiunea de proces echitabil impune ca instanţele de judecată să nu-şi motiveze sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esenţiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulţumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părţi.

Totalitatea circumstanţelor relatate şi raportate la normele imperative de drept citate supra, aprecierea justă a probatoriului administrat în pricina dată, confirmă incontestabil netemeinicia si inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată contencios administrativ Anatolie Moruz vs. Inspectoratul de Stat al Muncii, în contestarea şi anularea actelor administrative şi încasarea cheltuielilor judiciare pretinse si urmează a fi declarată inadmisibilă, în contrar, respinsă integral ca vădit nefondată si lipsită de probatiune. Instanţei de judecată îi revine obligaţia de drept să examineze pricina sub toate aspectele legale, bazată pe o cercetare obiectivă şi multilaterală a tuturor circumstanţelor cazului şi a probatoriului autentic administrat, prin prisma legislaţiei naţionale şi internaţionale în vigoare si astfel să asigure legalitatea actului justiţiei exercitat în numele Legii Republica Moldova.

Inspectoratul de Stat al Muncii reţine, că în cazul în care instanţa de contencios administrativ va dispune anularea actelor juridice administrative contestate, în lipsa unui temei legal relevant autentic, va desconsidera activitatea şi competenţa Inspectoratului de Stat al Muncii acordată prin lege specială, iar la caz va crea un precedent viciat și periculos la formarea și consolidarea practicii judiciare în acest sens.

Astfel Inspectoratul de Stat al Muncii Solicită cere emiterea unei încheieri judecătoreşti potrivit art. 207 alin. (2) lit. e) Codul administrativ, pe motiv că nu sunt întrunite condiţiile la admiterea în procedură judiciară a cererii de chemare în judecată în contencios administrativ şi prin care să se dispună a constata inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Anatolie Moruz vs. Inspectoratul de Stat al Muncii în contestarea şi anularea actelor juridice administrative individuale ce fac obiectul acţiunii de contencios administrativ, pornind de la faptul că reclamantul Anatolie Moruz nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, desfăşurată de Inspectoratul de Stat al Muncii la examinarea repetată a plângerii nr. M-963/21 din 18 august 2021 şi la emiterea actelor administrative contestate iar în concret, scrisoarea Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 136 din 20 mai 2022 de răspuns la examinarea repetată a petiţiei nr. M-963/21 din 18 august 2021, scrisoarea Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 954 din 17 iunie 2022 de răspuns la examinarea cererii prealabile nr. 954 din 13 iunie 2022. În caz contrar, cere emiterea hotărârii judecătoreşti de respingere a cererii de contencios administrativ a lui Anatolie Moruz vs. Inspectoratul de Stat al Muncii în

anularea actelor administrative individuale, scrisoarea Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 136 din 20 mai 2022 de răspuns la examinarea repetată a petiţiei nr. M-963/21 din 18 august 2021 pretins ilegală, scrisoarea Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 954 din 17 iunie 2022 de răspuns la examinarea cererii prealabile nr. 954 din 13 iunie 2022 şi încasarea cheltuieliloi judiciare ca fiind vădit neîntemeiată şi lipsită de probaţiune.

Reprezentantul reclamantului, avocatul Nicolae Chiriac în dezbaterile judecătorești a susținut integral acțiunea și a pledat pentru admiterea în sensul formulat.

Reprezentantul terțului, Nicolae Pasecinic a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Examinând acțiunea cu actele anexate, referințele depuse șindocumentele dosarului administrativ, instanța de judecată constată că acțiuea este admisibilă, dar neîntemeiată, din următoarele motive.

Conform art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Conform art. 13 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta convenţie au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor peroane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

Conform art. 20 alin. (1) şi alin. (2) din Constituţia Republicii Moldova, (1) orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Conform art. 53 alin. (1) Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 114 din Constituţia Republicii Moldova, justiţia se înfaptuieşte în numele legii numai de instanţele judecătoreşti, acestea urmează să dispună de plenitudinea prerogativelor procesuale pentru soluţionarea justă a cauzei, fără a exista limitări nejustificate în acţiunile ce urmează a fi întreprinse, astfel încât la realizarea scopului final hotărârea judecătorească să nu devină una iluzorie.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică

pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Noţiunea de „act administrativ" este reglementată în legislația națională, cât şi în Rezoluţia (77) 31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile Legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este stabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care, la fel, a fost determinat de legiuitor și care a fost formulat că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sânt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios

administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În conformitate cu art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, acţiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

În conformitate cu art. 191 alin. alin. (1)-(3) Cod administrativ, (1) cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

Instanța de judecată constată că la data de 11 august 2021 Anatolie Moruz a depus petiție la Inspectoratul de Stat al Munci prin care a solicitat constatarea lipsei sau existenței temeiurilor și actelor justificative care au stat la baza necesității semnării cu el a CIM nr. 86 din 21 august 2015 și CIM nr. *****din ***** pe perioade determinate de timp (filele 4-6 din dosarul administrativ).

Prin scrisoarea nr. M-963/21 din 21 august 2021 șeful Inspecției teritoriale de muncă Chișinău a Inspectoratului de Stat al Muncii a comunicat reclamantului Anatolie Moruz că că contractul individual de muncă nr. *****din ***** a fost încheiat pe o perioadă determinată în lipsa unui temei legal, prin ce a fost încălcat art. 54 alin. (1) Codul muncii. Totodată, l-a informat că în cazul în care consideră ilegale acțiunile administrației S.R.L. „Chişinău-Gaz” privitor la încetarea contractului individual de muncă este în drept să se adreseze în instanța de judecată conform prevederilor Codului muncii (fila 2 din dosarul administrativ).

S.R.L. „Chişinău-Gaz” prin cererea prealabilă din 12 aprilie 2022 a contestat actul administrativ individual nr. M-963/21 din 21 august 2021.

Inspectoratul de Stat al Munci iprin Dispoziţia nr. 8 din 18 aprilie 2022 a dispus anularea actului administrativ individual nr. M-963/21 din 21 august 2021, emis procedura administrativă de Inspecţia teritorială de muncă Chişinău. În temeiul art. 170 din Codul administrativ a dispus reluarea procedurii administrative la plângerea lui Anatolie Moruz nr. M-963/21 din 11 august 2021 cu privire la încălcarea drepturilor salariale, desfăşurarea procedurii administrative reluate pe plângerea lui Anatolie Moruz nr. M-963/21 din 11 august 2021 cu realizarea ei în strictă conformitate cu prevederile Codului administrativ şi legislaţiei în vigoare s-a pus în sarcina Inspecţiei teritoriale de muncă Chişinău (filele 26-27 din dosarul administrativ).

Prin scrisoarea nr. 136 din 20 mai 2022 Inspectoratul de Stat al Muncii l-a informat pe Anatoie Moruz că a examinat repetat petiția nr. M-963/21 din 11 august 2021 din motivul anulării actului administrativ (fila 3 din dosarul administrativ).

La data de 13 iunie 2022 avocatul Nicolae Chiriac, în interesele lui Anatolie Moruz, a depus cerere prealabilă către Inspectoratul de Stat al Muncii prin care a solicitat anularea actului administrativ nr. 136 din 20 mai 2022, reluarea procedurii administrative inițiată la petiția nr. M-963/21 din 11 august 2021, emiterea actului de constatare a caracterului neîntemeiat al încheierii contractului individual de muncă nr. *****din ***** pe o perioadă determinată de timp (filele cauzei 66-68).

Prin actul administrativ nr. 954 din 17 iunie 2022 Inspectoratul de Stat al Muncii a respins cererea prealabilă (filele cauzei 71-72).

La data de 11 iulie 2022, în termenul prevăzut de lege, avocatul Nicolae Chiriac, în interesele reclamantului Anatolie Moruz, a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) acțiunea în contenciosul administrativ în speță împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contenciosul administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), deoarece sediul pârâtului este în municipiul Chișinău. Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Referitor la fondul acțiunii, instanța de judecată constată următoarea stare de drept și de fapt.

În conformitate cu art. 93 alin. alin. (1) și (2) Cod administrativ, (1) fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile reglementărilor legale ale contenciosului administrativ. Se pornește de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ, care este prestabilit de legislator și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, și asigurarea ordinii de drept.

Instanța de judecată reiterează că la data de 11 august 2021 Anatolie Moruz a depus petiție la Inspectoratul de Stat al Munci care a fost înregistrată cu nr. M-963/21 prin care a solicitat constatarea lipsei sau existenței temeiurilor și actelor justificative care au stat la baza necesității semnării cu el a CIM nr. 86 din 21

august 2015 și CIM nr. *****din ***** pe perioade determinate de timp din partea angajatorului S.R.L. „Chişinău-Gaz” .

Prin scrisoarea nr. M-963/21 din 21 august 2021 șeful Inspecției teritoriale de muncă Chișinău a Inspectoratului de Stat al Muncii a comunicat reclamantului că din nota informativă şi documentele prezentate de conducerea S.R.L. „Chişinău-Gaz” s-a stabilit că contractul individual de muncă nr. *****din ***** a fost încheiat pe o perioadă determinată în lipsa unui temei legal, prin ce se încalcă art. 54 alin. (5) Codul muncii. Conform art. 54 alin. (5) Codul muncii, contractul individual de muncă încheiat pe o perioadă determinată în lipsa unui temei legal, se consideră încheiat pe o o durată nedeterminată. Prin Ordinul nr. 49 din 02 august 2021, contractul individual de muncă a încetat la 02 august 2021 în baza art. 82 lit. f) din Codul muncii. Potrivit prevederilor art. 89 alin. (1) Codul muncii, salariatul eliberat nelegitim de la serviciu, poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu – prin hotărârea instanţei de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea şi să indice temeiurile eliberării din serviciu a salariatului.

Ulterior, la data de 06 octombrie 2021 reclamantul Anatolie Moruz a fost depusă la Judecătoria Chişinău (sediul Centru) cererea de chemare în judecată adresată împotriva S.R.L. „Chişinău Gaz”, prin care se solicită anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absenţa forţată şi compensarea cheltuielilor de judecată.

S.R.L. „Chişinău-Gaz” prin cererea prealabilă din 12 aprilie 2022 a contestat actul administrativ individual nr. M-963/21 din 21 august 2021.

Inspectoratul de Stat al Muncii prin Dispoziţia nr. 8 din 18 aprilie 2022 a dispus anularea actului administrativ individual nr. M-963/21 din 21 august 2021, emis procedura administrativă de Inspecţia teritorială de muncă Chişinău. În temeiul art. 170 din Codul administrativ a dispus reluarea procedurii administrative la plângerea lui Anatolie Moruz nr. M-963/21 din 11 august 2021 cu privire la încălcarea drepturilor salariale, desfăşurarea procedurii administrative reluate pe plângerea lui Anatolie Moruz nr. M-963/21 din 11 august 2021 cu realizarea ei în strictă conformitate cu prevederile Codului administrativ şi legislaţiei în vigoare s-a pus în sarcina Inspecţiei teritoriale de muncă Chişinău (filele 26-27 din dosarul administrativ).

Prin scrisoarea nr. 136 din 20 mai 2022 Inspectoratul de Stat al Muncii l-a informat pe Anatoie Moruz că a examinat repetat petiția nr. M-963/21 din 11 august 2021 din motivul anulării actului administrativ. Inspectoratul de Stat al Muncii a informat petiţionarul că ordinul nr. 49 din 02 august 2021 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu reclamantul în baza art. 82 lit. j) Codul muncii, a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 81 alin. (1) lit. a)

Codul muncii şi i-a fost adus la cunoştinţă sub semnătură conform prevederilor art. 81 alin. (3) Codul muncii. Respectiv, Inspectoratul de Stat al Muncii a respins plângerea petiţionarului Anatolie Moruz din 11 august 2021, a anulat decizia anterioară nr. M-963/2021 din 11 august 2021.

Considerând decizia autorităţii emitente nr. 136 din 20 mai 2022 ca find neîntemeiată la data de 13 iunie 2022 avocatul Nicolae Chiriac, în interesele lui Anatolie Moruz, a depus cerere prealabilă către Inspectoratul de Stat al Muncii prin care a solicitat anularea actului administrativ nr. 136 din 20 mai 2022, reluarea procedurii administrative inițiată la petiția nr. M-963/21 din 11 august 2021, emiterea actului de constatare a caracterului neîntemeiat al încheierii contractului individual de muncă nr. *****din ***** pe o perioadă determinată de timp.

Prin actul administrativ nr. 954 din 17 iunie 2022 Inspectoratul de Stat al Muncii a respins cererea prealabilă.

În conformitate cu art. 170 Cod administrativ, (1) la cererea persoanei afectate, autoritatea publică trebuie să decidă în privința anulării unui act administrativ individual incontestabil dacă: a) situația de fapt sau de drept care stă la baza actului administrativ s-a modificat ulterior în favoarea persoanei afectate; b) există probe noi care ar fi dus la o decizie mai avantajoasă pentru persoana afectată; c) există alte temeiuri de reluare conform art. 449 lit. a), c), e) și e[1]) din Codul de procedură civilă.

(2) Cererea se admite numai dacă persoana afectată, în afara culpei grave, nu era în stare să revendice, în special prin cale de atac, temeiul pentru reluare în procedura anterioară.

(3) Termenul de depunere a cererii este de 3 luni. Termenul începe să curgă din ziua în care persoana afectată a aflat sau trebuia să afle despre temeiul pentru reluarea procedurii.

(4) În privința cererii decide autoritatea publică competentă. Această prevedere se aplică și atunci când actul administrativ individual a cărui anulare se solicită a fost emis de o altă autoritate publică.

(5) Autoritatea publică competentă poate oricând, din oficiu, porni o procedură de anulare a unui act administrativ individual incontestabil.

(6) Anularea actului administrativ individual are loc în condițiile art. 143–147.

În conformitate cu art. 449 lit. a), c), e) și e[1]) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care: a) s-a constatat, prin sentinţă penală irevocabilă, comiterea unei infracţiuni în legătură cu cauza care se judecă; c) instanţa a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces; e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentinţa sau decizia instanţei judecătoreşti care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere; e[1]) a fost aplicată o lege declarată

neconstituţională de către Curtea Constituţională şi la judecarea cauzei a fost ridicată excepţia de neconstituţionalitate, iar instanţa de judecată a respins cererea privind sesizarea Curţii Constituţionale sau din hotărârea Curţii Constituţionale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituţie sau de tratatele internaţionale în domeniul drepturilor omului.

Evaluând circumstanțele de fapt constatate în raport cu starea de drept, instanța de judecată conchide că în cadrul dezbaterilor judecătorești nu s-a constatat nici unul din temeiurile prevăzute de lege de reluarea a procedurii administrative.

În conformitate cu art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Instanța de judecată menționează că prin activitatea administrativă a autorității publice pârâte nu a fost lezat nici un drept sau interes al reclamantului Anatolie Moruz în sensul art. 17 Cod administrativ.

Coroborând normele legale citate cu circumstanțele speței, instanța de judecată constată că argumentele și pretențiile reclamantului sânt nefondate, se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material și neprobate. În context, instanța de judecată conchide că încălcările revendicate prin acțiune nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, prin urmare, argumentele reclamantului nu au suport juridic.

Din considerentele expuse, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată respinge cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 195, art. 224 alin. (1) lit. f), art. art. 231, 232 Cod administrativ, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea depusă de Anatolie Moruz împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii privind anularea Deciziilor nr. 136 din 20 mai 2022, nr. 954 din 17 iunie 2022, obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii să reia procedura administrativă pornită în baza plângerii nr. M-963/21 din 11 august 2021 şi să emită actul cu privire la constatarea lipsei temeiurilor legale pentru semnarea de către S.C. „Chișinău-Gaz” S.R.L. cu Anatolie Moruz a contractului individual de muncă nr. *****din ***** pe perioadă de timp determinată și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani).

Președintele ședinței,
judecătorul Viorica Dodon